

Władysław Jagustyn

"Psałterz według Serca Bożego. Materiały sympozjum naukowego poświęconego Słudze Bożemu ks. Janowi Balickiemu (10-11 marca 1993)", pod red. Stanisława Hareźgi, Przemyśl : [recenzja]

Resovia Sacra. Studia Teologiczno-Filozoficzne Diecezji Rzeszowskiej 1, 257-258

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pasterz według Serca Bożego. Materiały sympozjum naukowego poświęconego Słudze Bożemu ks. Janowi Balickiemu (10-11 marca 1993). Praca zbiorowa pod redakcją KS. STANISŁAWA HAREŹGI, Przemyśl, ss. 152.

Postać Sługi Bożego ks. Jana Balickiego jest coraz bardziej znana, zwłaszcza w południowo - wschodnich diecezjach Polski. A jednak, mimo zakończenia procesu beatyfikacyjnego oraz oczekiwania na beatyfikację oraz niezliczonej ilości podziękowań i prośb składanych przy jego grobie na cmentarzu w Przemyślu i w Seminarium Duchownym, jak dotąd nie ukazało się książkowe opracowanie życia i działalności przemyskiego kandydata na ołtarze. Wprawdzie opublikowany został przez Akademię Teologii Katolickiej w Warszawie (1981) obszerny „Wybór pism ks. Jana Balickiego”, który opracował do druku o. Joachim Roman Bar, ale są to jedynie teksty pisane przez Sługę Bożego. Natomiast literatura dotycząca postaci Sługi Bożego jest raczej skromna. Poza kilkoma artykułami nie doczekała się dotąd poważniejszego opracowania naukowego.

Tym cenniejszą jest książka „Pasterz według Serca Bożego”. Nie jest to praca jednego autora, lecz składa się na nią treść referatów wygłoszonych podczas Sympozjum naukowego w Przemyślu poświęconego ks. Janowi Balickiemu z okazji setnej rocznicy jego święceń kapłańskich (20VII 1992) i czterdziestej rocznicy śmierci (15 III 1948). Referaty, ukazujące osobę ks. Balickiego, przedstawili Księża Profesorowie z Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu oraz zaproszeni goście: ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek z KUL, ks. dr Jan Machnik z PAT w Krakowie, ks. mgr Michał Mierzwa z Seminarium Duchownego w Sandomierzu. Oprócz referatów zamieszczone zostało słowo pasterskie na rozpoczęcie Sympozjum ks. abpa Ignacego Tokarczuka oraz homilia wygłoszona przez ordynariusza rzeszowskiego ks. bpa Kazimierza Górniego podczas Mszy św. na jego zakończenie.

Postać Sługi Bożego została ukazana przez prelegentów na szerokim tle historycznym i pastoralnym w okresie jego życia. Cenne są analizy pism ks. Balickiego, które ukazują jego duchowość chrześcijańską i ludzką.

Z duchowości tej wynika działalność pasterska Sługi Bożego, jego moralne i materialne posługiwanie ubogim. A była to działalność bardzo szeroka: w konfesjonale, na polu charytatywnym i społecznym. Nie sposób omawiać szczegółowo każdego opracowania, niemniej trzeba stwierdzić, że zebrane materiały ukazują ks. Balickiego jako wzór pasterza, szczególnie dla kształtowania duchowości współczesnych kapłanów. Lektura tej książki winna stać się przedmiotem głębszej refleksji nad realizowaniem powołania duchownego.

Postać Sługi Bożego ks. Jana Balickiego ukazuje bowiem nieprzemijające wartości w życiu i posługiwaniu kapłańskim oraz sprawdzone i skuteczne - mimo oddalenia w czasie - sposoby duszpasterzowania. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zawsze aktualne będą w duchowości kapłańskiej takie pojęcia jak: pokora, miłosierdzie, kierownictwo duchowne, świętość, zjednoczenie z Bogiem. Można by wymieniać podobnych terminów bez końca, bo są one obecne na każdej stronie prezentowanej publikacji. Rysują one żywą postać człowieka i kapłana, który odpowiedział Chrystusowi swoim życiem w sposób heroiczny, choć cichy. Tym bardziej potrzeba teraz ukazywania tej pokornej cichości, aby stała się ona, przez wyniesienie do chwały ołtarzy, znakiem przemawiającym całym blaskiem. Zebrane materiały winny stać się źródłem dalszych studiów postaci ks. Jana, aby to, co wielkie nie leżało pod korcem, ale oświecało i ubogacało.

Ks. Władysław Jagustyn